

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7So/74/2012
Identifikačné číslo spisu:	1009201622
Dátum vydania rozhodnutia:	26.06.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Zavadská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1009201622.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: D. G., narodená X. W. XXXX, bytom v Z., K. ul. č. XX zastúpená JUDr. Štefanom Mogrovcicom, bytom v Pezinku, Senecká ul. č. 27, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa v Bratislave, Ul. 29. augusta 8, o náhradu škody 93 965 Kč a 38 415 Sk, na odvolania účastníčok proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 8. februára 2012, č.k. 6Sd/83/09-70, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľky a odvolanie odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 8. februára 2012, č.k. 6Sd/83/09-70, o d m i e t a.

Účastníci nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 8. februára 2012, č.k. 6Sd/83/09-70, zrušil rozhodnutie odporkyne z 28. júla 2009 číslo XXX XXX XXXX X a vec jej vrátil na ďalšie konanie podľa § 250j ods.2 písm. d) OSP, čo uviedol vo výroku rozhodnutia.

Súd prvého stupňa zistil, že rozhodnutie odporkyne s výrokom: „Podľa § 112 a § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 721/2004 Z.z. Sociálna poisťovňa zamietla Vašu žiadosť zo 16. júla 2004, o vyplatenie sumy 93 965 Kč, ktorá vám vznikla ako škoda pri vybavovaní nároku na dôchodok z Českej správy sociálneho zabezpečenia v požadovanom rozsahu a termíne," je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov, lebo ustanovenia, podľa ktorých odporkyňa rozhodla, a ktoré uviedla vo výroku svojho rozhodnutia, nezodpovedajú odôvodneniu rozhodnutia, z ktorého nemožno zistiť, akými úvahami sa odporkyňa riadila pri hodnotení dôkazov a na základe akých právnych predpisov rozhodovala.

Krajský súd o náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 OSP 142 OSP a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka odvolanie. Stotožnila sa s rozhodnutím krajského

súdu ale namietala, že nie je vykonateľné, lebo vo výroku rozsudku nie je určená lehota, dokedy má odporkyňa v ďalšom konaní rozhodnúť.

Proti rozsudku krajského súdu podala odvolanie aj odporkyňa. Uviedla, že preskúmaným rozhodnutím realizovala uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. apríla 2009, č.k. 3Sžnč/20/2008, rešpektujúc právny názor v ňom vyslovený a vo veci samej trvala na správnosti jej rozhodnutia. Žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a rozhodnutie odporkyne potvrdil.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu žiadala rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 10 ods.2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky a odvolaniu odporkyne nemožno vyhovieť.

Podľa § 250s proti rozhodnutiu súdu, ktorým potvrdí rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie. Proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a) a b). Obnova konania, dovolanie a mimoriadne dovolanie nie sú prípustné.

V prejednávanej veci krajský súd zrušil rozhodnutie odporkyne z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. d) OSP, čo uviedol vo výroku rozsudku. Obsah výroku rozsudku je pre posúdenie prípustnosti odvolania závažný.

Z uvedeného dôvodu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave nemožno podať odvolanie, lebo je podľa § 250s OSP neprípustné. Na tejto skutočnosti nemení nič ani nesprávne právne poučenie, uvedené v písomnom vyhotovení rozsudku o možnosti podať odvolanie z dôvodu, že nesprávne právne poučenie právo podať odvolanie založiť nemôže.

K odvolaniu navrhovateľky je potrebné uviesť, že výrok rozsudku krajského súdu je v súlade s ustanovením § 250j ods. 2 OSP. Občiansky súdny poriadok neukladá súdu, aby vo výroku rozsudku, v ktorom zrušuje rozhodnutie správneho orgánu a vec mu vracia na ďalšie konanie určil lehotu, do ktorej je právny orgán povinný o veci opäť rozhodnúť. Možno však poukázať na znenie § 161 ods. 2 OSP (v spojení s § 246c OSP), podľa ktorého ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť. Po právoplatnosti rozsudku teda odporkyni začali plynúť procesné lehoty podľa príslušných ustanovení zákona o sociálnom poistení.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto odvolanie navrhovateľky a odvolanie odporkyne podľa § 218 ods. 1 písm. c) OSP v spojení s § 246c OSP odmietol.

Odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal s poukazom na primerané použitie § 246c v spojení s § 146 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok